

2 KRÓNIKÁK 1-9.

A Krónikák második könyve Salamon uralkodásával kezdődik és Júda királyságának további történetét írja le. Izrael királyságával nem foglalkozik ez a könyv, de valószínű, hogy voltak külön az izraeli királysággal foglalkozó krónikák is, amelyek nincsenek meg nekünk.

Júda királysága Dávid idejében érte el virágkorát, és így Salamon egy gyönyörűen megalapozott királyságot vehetett át az apjától, és élvezhette ennek előnyeit. Salamon alatt a királyság elkezdett hanyatlani, és nagyon gyorsan darabokra is hullott a halálakor, amikor fia, Roboám vette át az uralkodást. A királyságot kettéosztották, és a valamikor dicső és erős királyság annyire meggyengült, hogy a leggyengébb területeket hamarosan el is foglalta Sisák, az egyiptomi fáraó.

Salamonnak, Dávid fiának a királyi hatalma megerősödött, mert Istene, az ÚR, vele volt, és egyre nagyobbá tette.

Salamon hatalma erős volt az elején, mert az Úrral járt, és Ő erősítette meg uralkodását.

Salamon szólt egész Izráelnek, az ezredeseknek, a századosoknak, a bírának és egész Izráel minden főemberének, a családfőknek,

és elment Salamon az egész gyülekezettel együtt a gibeóni áldozóhalomra, mert ott volt az Isten kijelentésének sátra, amelyet Mózes, az ÚR szolgája készíttetett a pusztában.

Az Isten ládáját azonban már fölvitette Dávid Kirjat-Jeárimból, amikor helyet készített annak, mert sátrat vont föl neki Jeruzsálemben.

De a rézoltár, amelyet Becalél, Uri fia, Húr unokája készített, ott volt az ÚR hajléka előtt. Ezt kereste föl Salamon és a gyülekezet.

Fölment tehát Salamon az ÚR színe előtt álló rézoltárhoz, amely a kijelentés sátránál volt, és ezer égőáldozatot mutatott be rajta.

Salamon igen nagyvonalú fickó volt mindenben, amit tett.

Azon az éjszakán megjelent Isten Salamonnak, és ezt mondta neki: Kérj valamit, én megadom neked.

Ez majdnem olyan, mint a mesében, amikor a szellem megkérdezi, hogy mi a kívánságod. Gyakran gondolkoztam azon, hogy ha Isten megkérdezné tőlem, akkor én mit kérnék Tőle? Gyakran azt gondoltam, hogy visszafordítanám a kérdést, és azt mondnám Istennek, hogy azt adja, amit Ő akar, mert lehet, hogy én sokkal kevesebbre gondolnék, mint Ő. Ő annyira szeret, hogy adni szeretne nekem bőségesen. Lehet, hogy én ezer dollárt kérnék Tőle, és Ő pedig egymilliót akarna adni. Miért korlátozzam Őt?

Azt hiszem, hogy nem vagyunk teljesen tisztába azzal, hogy Isten mennyire nagyon szeret minket. Ha Ő a tulajdon Fiát nem kímélte, hanem odaadta értünk, akkor vajon nem adna-e mindent oda nekünk? Lássuk meg, hogy mi mindent adott már eddig is nekünk. Vegyük észre, vegyük számba ezeket. Jézus azt mondta, hogy „eddig semmit sem kértetek az én nevemben. Kérjétek!”. Mindezt felszólító módban mondja, és a valódi fordítása így hangzana: „Kérlek, kérjétek, és megadatik nektek, hogy az örömötök teljes legyen.” Isten meg akar áldani titeket, mert azt akarja, hogy a ti életeteken keresztül a világ megláthassa az Úr szolgálatának örömeit és áldásait.

Salamon ezt felelte Istennek: Te nagy szeretettel bántál apámmal, Dáviddal, és engem tettél utána királlyá.

Most azért, URam, Istenem, váljék valóra apámnak, Dávidnak adott ígéreted, mert te tettél engem e nép királyává, amely oly sok, mint a föld pora.

Adj azért nekem bölcsességet és tudományt, hogy tudjam ennek a népnek az ügyeit intézni. Különben ki tudná kormányozni a te nagy népedet?

Salamon kérése a bölcsesség és a tudás ahhoz, hogy jól tudja vezetni a népet, és Isten munkáját végezhesse. Milyen gyönyörű kérés.

A későbbiek során látni fogjuk, hogy a próféta azt mondja Ásza királynak, hogy *az ÚR szemei áttekintik az egész földet, és ő megmutatja erejét azoknak, akik tiszta szívvel az övéi.*

Salamon is arról tesz bizonyosságot, hogy a szíve teljesen Isten felé fordult, hisz nem kért hírnevet, gazdagságot, hanem azt kérte, hogy az Isten által adott feladathoz adja meg neki a szükséges bölcsességet.

Isten ezt felelte Salamonnak: Mivel ez volt a szívedben, és nem gazdagságot, vagyont és dicsőséget kértél, nem is gyűlölőid életét vagy hosszú életet kértél, hanem bölcsességet és tudományt kértél, hogy kormányozni tudd népemet, amelynek a királyává tettelek:

ezért megadom neked a bölcsességet és a tudományt, sőt olyan gazdagságot, vagyont és dicsőséget is adok neked, amihez fogható nem volt és nem is lesz egy királynak sem, sem előtted, sem utánad.

Azután visszament Salamon Jeruzsálembe a gibeóni áldozóhalomról, a kijelentés sátra elöl, és uralkodott Izráelen.

Gyűjtött Salamon harci kocsikat és lovasokat. Ezernégyszáz harci kocsija és tizenkétezer lovasa lett, és ezeket a harci kocsik városaiba meg a király mellé, Jeruzsálembe rendelte.

A király elérte, hogy annyi lett Jeruzsálemben az ezüst és az arany, mint a kő. Elérte, hogy annyi lett a cédrusfa, mint amennyi a vadfügefa az alföldön.

Salamonnak Egyiptomból és Kevéből hozták a lovakat, a király kereskedői szerezték azokat Kevéből megszabott áron.

Egy harci kocsit hatszáz ezüst sekelért hoztak Egyiptomból, egy lovat pedig százötvenért. Ugyancsak az ő közvetítésükkel szállították tovább ezeket a hettita királyoknak és az arám királyoknak.

Érdekes, hogy Salamon nagyon korán elkezdte a lókereskedést Egyiptommal, és ezzel elültette a királyság pusztulásának magvait. Az 5Mózesben az Úr azt mondta Mózesnek:

Ha majd bemégy arra a földre, amelyet Istened, az ÚR ad neked, és birtokba veszed, és ott laksz, és ezt mondod: Királyt akarok emelni magam fölé, mint a körülöttem levő többi népek,

csak azt emeld magad fölé királlyá, akit Istened, az ÚR kiválaszt. Atyádfiai közül emelj királyt magad fölé; nem tehetsz magad fölé idegen embert, aki nem atyádfia!

Csak sok lovat ne tartson, és ne vigye vissza a népet Egyiptomba, hogy sok lovat szerezzon, mert az ÚR megmondotta nektek, hogy ne térjeteK vissza többé azon az úton.

Mi baja van Istennek a lovakkal? Semmi, mert Ő teremtette azokat. Viszont akkoriban a ló döntő előnyt jelentett a harcok során. A hadseregek erejét a harci lovak száma mutatta meg, míg a harci szekér egy félelmetes és hatalmas harceszköz volt, olyasmi mint manapság a tankok a gyalogság ellen.

Isten nem akarta, hogy ezekben bízzanak, és a zsoltároKban azt olvassuk, hogy a „ló egy hiábavaló” dolog a bizalommal kapcsolatban, hisz csak az Úrban érdemes bízni.

Salamon hatalmas mennyiségű lovat szerzett be, és egy ideig a Biblia kritikusai kétségbe vonták ezeket a sorokat, mert itt arról ír, hogy egész városokat épített az istállóK számára. De az ásatások során megtalálták például Meggidóban az istállóK maradványait, amelyeknek száma alátámasztja a lovak hatalmas számát. Ezért aztán az lett a tendencia, hogy a lovakba kezdtek bízni.

Salamon megparancsolta, hogy az ÚR neve tiszteletére házat építsenek, neki magának pedig királyi palotát.

Ezért kirendelt Salamon a hegységbe hetvenezer teherhordót és nyolcvanezer köfejtőt, és melljük háromezer-hatszáz felügyelőt.

És ezt üzenté Salamon Hírámnak, Tírusz királyának: Apámmal, Dáviddal is megtetted, hogy küldtél neki cédrusfát palotája építésére, hogy abban lakjék.

Lásd, én meg templomot akarok építeni az én URam, Istenem neve tiszteletére, és azt neki szentelem, hogy jó illatú füstölőszerrel tömjénezzenek neki, és a sorba rakott kenyerek állandóan ott legyenek előtte; és égőáldozatot mutassanak be reggel és este, minden szombaton és újholdkor, meg Istenünknek, az ÚRnak az ünnepein. Örök kötelessége lesz ez Izráelnek.

A templomnak, amelyet építeni akarok, nagyra kell lennie, mert a mi Istenünk nagyobb minden istennél.

De kinek van annyi ereje, hogy neki templomot építsen? Hiszen az ég és az egek egei sem tudják magukba fogadni őt! És ki vagyok én, hogy templomot akarok építeni? Csak azért teszem, hogy ott áldozhassanak neki.

Másszóval nem azért építem a házat, hogy Isten abban lakjon, mert a mennyek sem tudják magukba fogadni Őt.

Gyakran szeretnék az emberek Istent helyhez kötni, mitha Ő jobban ott lenne egyik helyen, mint máshol. De ez nem így van. Dávid azt írja:

Hova menjek lelked elől? Orcád elől hova fussak?

Ha a mennybe szállnék, ott vagy, ha a holtak hazájában feküdnék le, te ott is ott vagy.

Istentől nem lehet elmenekülni, és nem is lehet Őt egy helyhez kötni. Mégis sokszor azt mondjuk, hogy „Uram, nagyon örülünk, hogy a te jelenlétedben gyűlhettünk össze, hogy dicsőítsünk Téged. Milyen jó itt a templomban az Úr jelenlétében lenni.” De akkor is az Úr jelenlétében voltál, amikor rákiáltottál a feleségedre útban a gyülekezet felé.

„Olyan közel érzem magam Istenhez, amikor az erdőben sétálok, vagy a tenger partján”. Lehet, hogy jobban tudatában vagy Isten jelenlétének bizonyos helyeken, de ez nem a valóság, mert Isten mindenütt veled van, bármerre mész. Nem arról van szó, hogy Isten jelenlétébe kell menjünk, hanem sokkal inkább tudatába kell kerülnünk az Ő jelenlétének, bárhol is vagyunk. Ez az egyik legfontosabb dolog a keresztény életben.

Amikor a legkevésbé érzed, hogy Ő veled van, akkor is ott van. Amikor nyomorúságosan érzed magad, akkor is ott van. Amikor a legelhagyatottabbnak gondolod magad, akkor is ott van. Sokkal inkább tudatába kell kerülnünk annak, hogy Ő itt van, és ez a szívünk hozzáállásán múlik. Bárhol tudatában lehetek az Ő jelenlétének, ha tudatosan keresem az Ő jelenlétét a szívemmel.

Ha jobban tudatában volnánk az Ő jelenlétének, akkor nem lenne szükségünk többé a szentségről, az igaz életről való prédikációkra, mert ez a tudat mindig arra ösztönöznék, hogy úgy éljünk, hogy Ő örömét lelje életünkben. Semmi amit teszek, gondolok nem marad titokban előtte, az életem egy nyitott könyv számára – ez a tudat a saját életem szempontjából nagyon fontos.

Küldj azért hozzám egy olyan embert, aki ért az arany, az ezüst, a réz és a vas megmunkálásához, a piros bíborhoz, a karmazsinhoz és a kék bíborhoz, és el tudja készíteni a véseteket azokkal a mesterekkel együtt, akik nálam Júdában és Jeruzsálemben vannak, akiket apám, Dávid alkalmazott.

Küldj cédrust, ciprust és ébenfát a Libánonról, mert tudom, hogy szolgálid értenek a libánoni fák kivágásához. Az én szolgálaim is ott lesznek szolgálid mellett, mert sok fát kell előkészíteniük, hiszen nagyra és csodálatosra kell lennie annak a templomnak, amelyet építek.

Én viszont adok szolgálóidnak, a favágóknak, akik a fákat kidöntik, húszezer kór csépelte búzát, húszezer kór árpát, húszezer bat bort és húszezer bat olajat.

Hírám, Tírusz királya írásban felelt, és elküldte Salamonnak: Mivel szerette népét az ÚR, azért tett téged királyukká.

Ezt is mondta Hírám: Áldott az ÚR, Izráel Istene, aki a mennyet és a földet alkotta, hogy olyan bölcs fiút adott Dávid királynak, aki okos és értelmes, aki az ÚRnak templomot, magának pedig királyi palotát akar építeni.

Ezért elküldök egy hozzáértő és értelmes mestert, Húrámot, egy Dánból származó asszony fiát, akinek tíruszi az apja, ő ért az arany, az ezüst, a réz, a vas, a kő, a fa, a piros és kék bíbor, a len és a karmazsin feldolgozásához, a különféle vésetek készítéséhez és mindenféle terv kiviteléhez, amivel csak megbízzák, a te mestereiddel és az én uramnak, apádnak, Dávidnak a mestereivel együtt.

Most azért küldje el az én uram szolgálóinak azt a búzát, árpát, olajat és bort, amit megígért, mi pedig annyi fát vágunk a Libánonon, amennyire csak szükséged lesz, és elszállítjuk azt tutajokon a tengeren Jáfóba; te aztán vitesd el Jeruzsálembe.

Tutajokon szállították le a cédrust a Földközi tengeren, és Joppából szárazföldön szállították tovább kb. 60 km-t Jeruzsálemig. Kemény munka volt, ezért kellett ennyi sok munkás.

Azután elkezdte építeni Salamon az ÚR házát Jeruzsálemben, a Mórijjá-hegyen, ahol az ÚR megjelent apjának, Dávidnak, azon a helyen, amelyet Dávid kijelölt, a jebúsi Ornán szérűjén. Az építést uralkodása negyedik évében, a második hónap második napján kezdte el.

Hol hallottunk már a Morijja hegyről? Az 1 Mózesben:

Ezek után történt, hogy Isten próbára tette Ábrahámot, és megszólította: Ábrahám! Ő pedig felelt: Itt vagyok.

Isten ezt mondta: Fogd a fiadat, a te egyetlenedet, akit szeretsz, Izsákot, és menj el Mórijjá földjére, és áldozd fel ott égőáldozatul az egyik hegyen, amelyet majd megmondok neked!

Ábrahám fölkel reggel, fölnyergelte a szamarát, maga mellé vette két szolgálóját meg Izsákot, a fiát. Fát is hasogatott az áldozathoz. Azután elindult arra a helyre, amelyet az Isten mondott neki.

A harmadik napon fölemelte tekintetét Ábrahám, és meglátta azt a helyet messziről.

Ekkor így szólt Ábrahám a szolgálóihoz: Maradjatok itt a számmal, én pedig a fiammal elmegyek oda, imádkozunk, és utána visszatérünk hozzátok.

Fogta tehát Ábrahám az égőáldozathoz való fát, rátette a fiára, Izsákra, ő maga pedig a tüzet meg a kést vitte; így mentek ketten együtt.

De Izsák megszólította apját, Ábrahámot: Apám! Ő pedig felelt: Itt vagyok, fiam. A fiú megkérdezte: Itt van a tűz meg a fa, de hol van az áldozatra való bárány?

Ábrahám azt mondta: Isten majd gondoskodik az áldozatra való bárányról, fiam. Így mentek tovább ketten együtt.

Amikor eljutottak arra a helyre, amelyet Isten mondott neki, oltárt épített ott Ábrahám, rárakta a fadarabokat, megkötözte a fiát, Izsákot, és föltette az oltárra a fadarabok tetejére.

De amint kinyújtotta Ábrahám a kezét, és már fogta a kést, hogy levágja a fiát, kiáltott neki az ÚR angyala a mennyből: Ábrahám! Ábrahám! Ő így felelt: Itt vagyok

Az angyal így szólt: Ne nyújtsd ki kezedet a fiúra, és ne bántsd őt, mert most már tudom, hogy istenfélő vagy, és nem tagadtad meg tőlem a fiadat, a te egyetlenedet.

Akkor fölemelte Ábrahám a tekintetét, és meglátta, hogy ott van egy kos, szarvánál fogva fönnakadva a bozótban. Odament Ábrahám, fogta a kóst, és azt áldozta föl égőáldozatul a fia helyett.

Azután így nevezte el Ábrahám azt a helyet: Az ÚR gondoskodik. Ma ezt mondják: Az ÚR hegyén a gondviselés.

Az Úr imádatának helye Gibeából Jeruzsálembe kerül tehát, és a templomot a Morijja-hegyen építették, ugyanazon, ahol Ábrahám számára az Isten maga mutatta meg az áldozatot. A templomot a hegy oldalára építették, és ez azért érdekes, mert minden pogány istenimádat helye a hegyek tetejére épült: Athénban minden hegy tetején istenimádó helyek vannak, ugyanígy Korintoszban is.

A Morijja hegy tetejét Golgotának hívják, ahol Isten önmaga gondoskodott az áldozatról, és az Ábrahámnak adott prófécia Jézus Krisztusban teljesedett be. Érdekes, hogy a Morijja-hegyet minden időkben külön kiemeli a Biblia, hogy végül összekapcsolódhasson a történet, és az ószövetségi próféciaik beteljesülhessenek az újszövetségben.

Így állapította meg Salamon az Isten háza építésekor az alapméreteket: hosszúsága a régi könyökmérték szerint hatvan könyök, szélessége húsz könyök volt.

Az eléje épített csarnok hossza a templom szélességének megfelelően húsz könyök, magassága százhusz könyök volt. A belsejét színarannyal borította be.

A főépületet beburkolta ciprusfával, azt pedig finom arannyal burkolta be, és pálmafákat meg füzéreket készíttetett rá.

Díszítésül beborította a templomot drágakövekkel. Az arany parvajimi arany volt.

Arannyal borította be a templomot, a gerendákat, a küszöböket, a falakat és az ajtószárnyakat is. A falakra pedig kerúbokat vésetett.

Azután elkészíttette a szentek szentjének az épületét. Ennek a hosszúsága a templom szélességének megfelelően húsz könyök, szélessége is húsz könyök volt, és beburkolta azt hatszáz talentum finom arannyal.

Ez az épület mai áron dollármilliárdokba került volna.

A szegek súlya ötven aranysekel volt. A felső szobákat is beburkolta arannyal.

Készíttetett a szentek szentjének az épületébe két kerúb-szobrot, amelyeket arannyal borítottak be.

A kerúbok szárnyainak a hosszúsága együtt húsz könyök volt. Az első kerúb egyik öt könyök hosszúságú szárnyával a templom falát, a másik öt könyök hosszúságú szárnyával a második kerúb szárnyát érintette.

A második kerúb egyik öt könyök hosszúságú szárnyával szintén a templom falát, a másik öt könyök hosszúságú szárnyával pedig az első kerúb szárnyát érintette.

Ezeknek a kerúboknak a szárnyai kiterjesztve húsz könyököt tettek ki. Lábukon álltak és befelé tekintettek.

Ne felejtjük el, hogy a szentek szentje a mennyország modellje.

Kárpitot is készíttetett kék és piros bíborból, karmazsinból és lenből, amelyekbe kerúbokat szövetett.

A templom elé két harmincöt könyök magas oszlopot készíttetett, és tetejükre öt könyök magas oszlopfőket. Csináltatott lánc formájú füzéreket, és rárakta azokat az oszlopfőkre, azután csináltatott száz gránátalmát, és rárakta azokat a füzérekre.

Fölállíttatta az oszlopokat a templom elé, egyiket jobb felől, másikat bal felől. A jobboldalit Jákínnak, a baloldalt Bóáznak nevezte el.

Készíttetett egy rézoltárt, melynek a hosszúsága húsz könyök, szélessége húsz könyök, magassága pedig tíz könyök volt.

Azután készíttetett egy öntött tengert, egyik pereme a másik peremétől tíz könyöknyire volt: kör alakú és öt könyök magas volt, és harminc könyök hosszú zsinór érte körül.

Alatta bikaalakok voltak körös-körül, minden könyökre tíz jutott, ezek vették körül a tengert. A bikaalakok két sorban helyezkedtek el, amelyeket együtt öntöttek az öntvénnnyel.

A tenger tizenkét bikán volt, három északra, három nyugatra, három délre és három keletre nézett; mindegyiknek a hátsó része befelé volt, és ezeken volt a tenger.

Vastagsága egy tenyérnyi volt, pereme pedig olyan, mint a pohár pereme, mint a liliumvirágé. Háromezer bat víz fért bele.

Manapság valami ehhez hasonlót készíteni közel lehetetlen lenne.

Készítetett tíz mosdóedényt is. Ötöt tetetett jobb felől, ötöt pedig bal felől, hogy azokban mossák és öblítsék le azt, amit égőáldozatra készítettek. A tengerben pedig a papok mosakodtak.

Készítetett tíz arany lámpatartót is megadott minta szerint, és elhelyezte azokat a templomban: ötöt jobb felől, ötöt bal felől.

Készítetett tíz asztalt is, és elhelyezte azokat a templomban: ötöt jobb felől, ötöt bal felől. Készítetett száz arany hintőedényt is.

Elkészítette a papok udvarát, és egy nagy bekerített helyet. Ajtókat is csináltatott a bekerített helynek, és az ajtókat rézzel borította be.

A tengert pedig jobb felől, délkeletre helyezte el.

Készített Húrám fazekakat, lapátokat és hintőedényeket is. Ezzel bevégezte Húrám a munkát, amelyet az Isten házában kellett készítenie Salamon király megbízásából:

a két oszlopot és a két kerek oszlopfőt, amelyek az oszlopok tetején voltak, a két hálót az oszlopok tetején levő két kerek oszlopfő beborítására,

meg négyszáz gránátalmát a két hálóra, két sor gránátalmát egy-egy hálóra, az oszlopokon levő két kerek oszlopfő beborítására.

Készített állványokat is és mosdóedényeket az állványokra,

egy tengert és alája tizenkét bikát;

továbbá fazekakat, lapátokat és villákat. Mindezt a fölszerelést tiszta rézből készítette el Húrám mester Salamon király megbízásából az ÚR háza számára.

A Jordán környékén öntette ezeket a király az agyagos földben, Szukkót és Ceredá között.

Mindezt a fölszerelést nagy mennyiségben csináltatta Salamon, mert nem kellett tekintettel lenniük a réz súlyára.

Elkészítette Salamon az Isten háza összes fölszerelését: az aranyoltárt és az asztalokat, amelyeken voltak a szent kenyerek;

a lámpatartókat és azok mécseseit színaranyból, hogy égjenek rendeltetésük szerint a szentek szentje előtt; a virágokat, a mécseseket és a koppantókat is aranyból, mégpedig tiszta aranyból;

azután a késeket, hintőedényeket, kanalakat és szenesserpényöket színaranyból, valamint a templom bejáratát, a szentek szentjébe nyíló szárnyasajtót és a templom épületének a szárnyasajtóját aranyból.

Amikor befejezték mindazt a munkát, amit Salamon végeztetett az ÚR háza számára, bevitte Salamon azt az ezüstöt, aranyat és egyéb tárgyakat, amelyeket apja, Dávid szentelt oda ajándéknak, és elhelyezte Isten házában a kincsei közé.

Akkor összegyűjtötte Salamon Izráel véneit és minden törzsfőjét, Izráel fiainak családfőit Jeruzsálembe, hogy elvigyék az ÚR szövetségládáját Dávid városából, azaz Sionból.

Összegyűlekeztek tehát a királyhoz mindezek az izráeli férfiak a hetedik hónapban, az ünnepen.

Amikor Izráel vénei mind megérkeztek, a lévíták fölemelték a ládát,

és fölvitték a ládát, meg a kijelentés sátrát és a szentély egész fölszerelését, amely a sátorban volt. A papok és a lévíták vitték azokat.

Salamon király és Izráel egész közössége, amely megjelent nála, ott volt a láda előtt. Olyan sok juhot és marhát áldoztak, hogy sem számbavenni, sem megszámolni nem lehetett.

Azután bevitték a papok az ÚR szövetségládáját a helyére, a templom legbelső részébe, a szentek szentjébe, a kerúbok szárnyai alá.

A kerúbok kiterjesztették szárnyaikat a láda helye fölé, és betakarták a kerúbok fölülről a ládát és annak rúdjaikat.

A rudak olyan hosszúak voltak, hogy a ládához tartozó rudak végei láthatók voltak a szentek szentje felől, de kívülről már nem voltak láthatók. Ott vannak még ma is.

Nem volt a ládában más, csak a két tábla, amelyeket Mózes tett bele a Hórebbe, amikor az ÚR szövetséget kötött Izráel fiaival, miután kivonultak Egyiptomból.

Amikor eredetileg Mózes idejében a szövetség ládáját elkészítették, akkor nemcsak a két kőtábla volt benne a Tízparancsolattal, hanem ott volt Áron botja is, és egy edényben manna is volt benne. Mostanra már csak a két kőtábla volt benne.

Gyakran szoktam arra gondolni, hogy milyen érdekes lenne, ha valaki megtalálná a szövetség ládáját. Biztos vagyok benne, hogy Isten azért tartja elveszve ezt a ládát, mert egy bálványá válhatna, ha az emberek megtalálnák.

Amikor a papok kijöttek a szentélyből - az ott levő papok ugyanis mindnyájan megszentelték magukat, beosztásukra való tekintet nélkül -

fömlált az oltártól keletre valamennyi énekes lévita, tehát Ászáf, Hémán és Jedútún a fiaikkal és testvéreikkel együtt fehér ruhába öltözve, cintányérokkal, lantokkal és citerákkal, és velük együtt százhusz harsonát fújó pap.

A harsonásoknak meg az énekeseknek egyaránt az volt a tisztiük, hogy összehangolva zengjék az ÚR dicséretét és magasztalását. Amikor hangosan szóltak a harsonák, a cintányérok és a hangszerek, és dicsérték az URat, mert ő jó, és örökké tart szeretete, akkor a házat, az ÚR házát felhő töltötte be, úgyhogy a papok a felhő miatt nem tudtak odaállni, hogy szolgálatukat végezzék, mert az ÚR dicsősége betöltötte az Isten házát.

Milyen nagyszerű alkalom lehetett ez! Ott állnak az emberek a gyönyörű templom előtt, és a szövetség ládáját a szent sátorból elhozzák a templomba, és a helyezik a kerubok közé, és megszólal a több száz zenész dicsőítő énekekkel, majd az Úr felhője betöltötte a templomot! A papok pedig nem tudtak megállni a felhő jelenlétében, csak ott feküdtek a földön.

Akkor ezt mondta Salamon: Az ÚR mondta, hogy homályban kíván lakni.

Ekkor Salamon elkezdett prédikálni az embereknek. Kint a templom udvarába építetett egy réz emelvényt, amely kb. 3m széles négyzet alakú volt, kb. 2 m magas. Erre állt fel, és prédikációja Isten hűségéről szólt. Az a tény, hogy a templomot felépíthették Isten ígéretének hűségét bizonyítja.

Házat építettem neked lakásul, maradandót, örök lakóhelyül.

Azután megfordult a király, és megáldotta Izráel egész gyülekezetét, miközben Izráel egész gyülekezete állt.

Ezt mondta: Áldott az ÚR, Izráel Istene, aki ígéretet tett apámnak, Dávidnak és azt hatalmával be is teljesítette. Ezt mondta:

Attól a naptól fogva, hogy kihoztam népem Egyiptom földjéről, nem választottam várost Izráel egyetlen törzséből sem azért, hogy házat építsenek, és ott legyen az én nevem. És nem választottam ki senkit, hogy fejedelme legyen népemnek, Izráelnek.

De most kiválasztottam Jeruzsálemet, hogy ott legyen nevem, és kiválasztottam Dávidot, hogy népemnek, Izráelnek a vezetője legyen.

De amikor apám, Dávid, házat akart építeni Izráel Istene, az ÚR neve tiszteletére, akkor ezt mondta apámnak, Dávidnak az ÚR: Azzal, hogy házat akartál építeni az én nevem tiszteletére, jót akartál.

De te nem építheted föl azt a házat, hanem a fiad, aki a te véredből származik, ő építi majd föl azt a házat nevem tiszteletére.

Nagyon érdekes, hogy Isten azt mondta Dávidnak, hogy mivel szíved szerint megépítetted volna a templomot, ez rendben van. Isten figyelembe veszi az emberek szívének vágyát. Sok ember szíve szerint

adakozna Istennek, de nincs semmije sem, amit adjon. De mivel a szívük vágya az adakozás, ezt Isten beszámítja nekik. Sokan pedig sok mindent adnak Istennek, de nem szívből adják azt, és ezért ez nem számít Isten előtt.

Isten a szív szándékát nézi. Sokan szívük szerint Istent akarják szolgálni, de lehet, hogy sohasem lesznek prédikátorok vagy lelkipásztorok, de a titokban, háttérben végzett szolgálatokért nagyobb jutalmakat fognak kapni, mint a nyilvánosan jobban látható szolgálatokért. Nagyon sokan imádkoznak azért, hogy valamilyen népszerű, nyilvános szolgálatot kaphassanak, én pedig évekig azért imádkoztam, hogy Isten valamilyen csendes háttér szolgálatot adjon nekem, hogy legyek egy háttérben működő keresztyén üzletember.

Be akartam bizonyítani, hogy teljesen elkötelezett is lehetsz Jézus Krisztusnak, annak ellenére, hogy üzleti életben dolgozol. Sokan panaszkodnak, hogy nehéz egyszerre üzletben dolgozni és keresztyén lenni. Én nem hiszem, és mindig is ezt akartam bebizonyítani.

Mi van a szívedben, amit Istenért meg akarsz tenni? Isten látja azt, és amikor végül felméri azt, hogy mit tettél:

az a nap fogja világossá tenni, mivel tűzben jelenik meg, és akkor mindenkinek a munkája nyilvánvalóvá lesz; és hogy kinek mit ér a munkája, azt a tűz fogja kipróbálni.

Ha valakinek a munkája, amelyet ráépített, megmarad, jutalmat fog kapni;

de ha valakinek a munkája megég, kárt vall.

Sok munka úgy fog elégni, mint a széna és a szalma, és utána hiába kéred a jutalmadat, mert Isten azt fogja mondani, hogy már megvolt a jutalmad, mert úgy végezted a munkádat, hogy mindenki tudta és elismerte, hogy mit teszel.

„Amikor imádkoztok, ne legyetek olyanok, mint a képmutatók, akik szeretnek a zsinagógákban és az utcáskorokon megállva imádkozni, hogy lássák őket az emberek. Bizony, mondom néktek: megkapták jutalmukat.

Te pedig amikor imádkozol, menj be a belső szobádba, és ajtódat bezárva imádkozzál Atyáddhoz titokban; Atyád pedig, aki látja, amit titokban teszel, megfizet neked.”

Te pedig amikor adományt adsz, ne tudja a bal kezed, mit tesz a jobb,

hogy adakozásod titokban történjék; a te Atyád pedig, aki látja, ami titokban történik, megfizet neked.”

„Amikor pedig böjtöltök, ne nézzetek komoran, mint a képmutatók, akik eltorzítják arcukat, hogy lássák az emberek böjtölésüket. Bizony, mondom néktek: megkapták jutalmukat.

Amikor pedig te böjtölsz, kend meg a fejedet, és mosd meg az arcodat,

hogy böjtölésedet ne az emberek lássák, hanem Atyád, aki rejtve van; és Atyád, aki látja, ami titokban történik, megfizet neked.”

Minden munkánk próba alá vettetik a motiváció szempontjából: vajon az emberek előtt akartam tetszelegni, vajon az egómat akartam megelégtíteni? Ha igen, akkor ezek a munkák mind füstként fognak eltűnni, és elveszítem a jutalmakat az ilyen munkákért. Isten a szívünk motivációját fogja vizsgálni, és ezért nagyon fontos, hogy Jézus Krisztus kényszerítő szeretete motiváljon minket.

Mert a Krisztus szeretete szorongat minket, mivel azt tartjuk, hogy ha egy meghalt mindenkiért, akkor mindenki meghalt;

és azért halt meg mindenkiért, hogy akik élnek, többé ne önmaguknak éljenek, hanem annak, aki értük meghalt és feltámadt.

És ezt az üzenetet kell eljuttasuk mindenkire. Isten égő szeretet-nyomása kell legyen rajtam: *Jaj nekem, ha nem hirdetem az evangéliumot!*

Salamon így folytatja:

Az ÚR teljesítette ígését, amit tett, mert amikor én apámnak, Dávidnak a helyére léptem és Izráel trónjára ültem, ahogyan megígérte az ÚR, fölépítettem ezt a házat Izráel Istene, az ÚR neve tiszteletére. És elhelyeztem ott a ládát, abban van az ÚR szövetsége, amelyet Izráel fiaival kötött.

Azután odaállt Salamon az ÚR oltára elé, Izráel egész gyülekezetével szemben, és kiterjesztette kezeit.

Salamon ugyanis egy emelvényt készített rézből, és azt a bekerített hely közepén helyeztette el. Hossza öt könyök, szélessége öt könyök, magassága pedig három könyök volt. Föllépett rá, majd térdre esett Izráel egész gyülekezetével szemben, kezét kiterjesztette az ég felé,

és ezt mondta: URam, Izráel Istene! Nincs hozzád hasonló Isten sem az égben, sem a földön! Hűségesen megtartod a szolgálóiddal kötött szövetséget, ha teljes szívűkkel előtted járnak.

Megtartottad, amit ígértél szolgálóidnak, Dávidnak, az én apámnak. Amit megígértél, hatalmaddal be is teljesítetted a mai napon.

Most azért, URam, Izráel Istene, tartsd meg, amit szolgálóidnak, Dávidnak, az én apámnak ígértél, amikor ezt mondtad: Nem vesznek ki színeim elől utódaid, akik Izráel trónján ülnek, de csak akkor, ha fiaid ügyelnek útjukra, és törvényem szerint élnek, ahogyan éltél te is.

Most azért, URam, Izráel Istene, váljék valóra ígéreted, amelyet szolgálóidnak, Dávidnak tettél!

De vajon lakhatik-e Isten a földön az emberekkel? Hiszen az ég, sőt az egeknek egei sem fogadhatnak magukba téged. Hát még ez a ház, amelyet én építettem!

Mégis tekints szolgálóid imádságára és könyörgésére, URam, Istenem, és hallgasd meg a kiáltást és imádságot, amikor szolgálóid színed előtt imádkoznak!

Nézz nyitott szemmel erre a házra éjjel és nappal, arra a helyre, amelyről azt mondtad, hogy ott lesz a te neved. Hallgasd meg az imádságot, amikor szolgálóid ezen a helyen imádkoznak!

Hallgasd meg szolgálóid és népednek, Izráelnek a könyörgését, amikor imádkoznak ezen a helyen!

Hallgasd meg lakóhelyedről, a mennyből, hallgasd meg, és bocsáss meg nekik!

Ha majd valaki vétkezik felebarátja ellen, és arra kényszerítik, hogy esküt tegyen, ő pedig idejön, és esküt tesz oltárod előtt ebben a házban,

te halld meg a mennyből, és tégy igazságot szolgálóid ügyében: fizess meg a bűnösnek, és olvasd fejére a tettét; az igaznak pedig bizonyítsd be az igazságát, és bánj vele igazsága szerint!

A továbbiakban Salamon előre látja, hogy mi fog történni a néppel:

Ha majd néped, Izráel vereséget szenved ellenségétől, mert vétkezik ellened, de azután megtér, és vallást tesz nevedről, hozzád imádkozik, és könyörög színed előtt ebben a házban, te hallgasd meg a mennyből, bocsásd meg népednek, Izráelnek a vétkeit, és hozd vissza arra a földre, amelyet neki és őseinek adtál!

Ha majd bezárul az ég, és nem lesz eső, mert vétkeznek ellened, de azután imádkoznak ezen a helyen, vallást tesznek nevedről, és megtérnek vétkükből, mert megaláztad őket,

te hallgasd meg őket a mennyből, és bocsásd meg szolgálóidnak és népednek, Izráelnek a vétkeit, sőt tanítsd őket a jó útra, amelyen járniuk kell, és adj esőt földedre, amelyet népednek adtál örökségül!

Ha majd éhínség lesz az országban, vagy dögvész, aszály, rozsda, sáska vagy cserebogár lesz, vagy ha ellenség ostromolja az ország városait, vagy bármilyen csapás és betegség lesz,

akkor minden imádságot és könyörgést, amelyet akár egy ember, akár egész néped, Izráel mond el, és ha valaki elismeri, hogy miatta van a csapás és fájdalom, és kiterjeszti a kezét e ház felé,

te hallgasd meg lakóhelyedről, a mennyből, bocsáss meg, és bánj mindenkivel tettei szerint, ahogyan megismerted a szívét, hiszen egyedül te ismered az emberek szívét,

hogy féljenek téged és járjanak a te utaidon, amíg csak azon a földön élnek, amelyet őseinknek adtál.

Milyen gyakran gondoljuk, hogy ismerjük, hogy mi van az emberek szívében, de olyan gyakran féreértelmezzük az emberek idítékait. Sokan mindig valami mögöttes szándékot feltételeznek az emberek szavai és cselekedetei mögött, mert azt hiszik, hogy mindennek kettős értelme van. Egyedül Isten ismeri a valódi szándékot.

Még az idegent is, aki nem a te népedből, Izráelből való, de eljön messze földről a te nagy nevedért, erős kezédért és kinyújtott karodért, ha eljön és imádkozik ebben a házban, te hallgasd meg lakóhelyedről, a mennyből, és tedd meg mindazt, amit az idegen kér tőled, hogy a föld minden népe megismerje nevedet, és úgy féljenek téged, ahogyan néped, Izráel, és tudják meg, hogy a te nevedről nevezték el ezt a házat, amelyet építettem.

Ha majd néped hadba vonul ellenségei ellen olyan úton, amelyen te küldöd, és hozzád imádkozik e város felé fordulva, amelyet kiválasztottál, és e ház felé, amelyet neved tiszteletére építettem,

te hallgasd meg a mennyből imádságukat és könyörgésüket, és pártold ügyüket!

Ha vétkeznek ellened, mert nincs ember, aki ne vétkeznék

A Biblia szerint: „mindenki vétkezett, és híján van Isten dicsőségének”, nincs egyetlen igaz sem közöttük.

Ha vétkeznek ellened, mert nincs ember, aki ne vétkeznék, és megharagszol rájuk, kiszolgáltatod őket ellenségeiknek, és foglyul ejtve fogságba viszik őket, távoli vagy közeli országba, de szívből megtérnek azon a földön, ahova fogságba vitték őket, ha megtérnek, és így könyörögnek hozzád fogságuk földjén: Vétkeztünk, bűnt követtünk el, gonoszul cselekedtünk!

Ha teljes szívből és teljes lelkiükből megtérnek hozzád fogságuk földjén, ahol őket fogva tartják, és imádkoznak hozzád országuk felé fordulva, amelyet őseiknek adtál, a város felé, amelyet kiválasztottál, és a ház felé, amelyet neved tiszteletére építettem,

hallgasd meg lakóhelyedről, a mennyből imádságukat és könyörgésüket, és pártold ügyüket! Bocsásd meg népednek, hogy vétkezett ellened!

Mindez Dánielre emlékeztet minket, aki a babilóniai fogság alatt naponta háromszor imádkozott úgy, hogy kinyitotta a Jeruzsálem felé levő ablakokat. Az ő imája is a bűnmegvallással kezdődött, Salamon mintája alapján imádkozott.

Most azért, Istenem, legyen nyitva szemed, és füleddel figyelj az imádságra ezen a helyen.

És most indulj el, ÚRisten, nyugalmad helyére, te és hatalmad ládája! Papjaidat, ÚRisten, vedd körül szabadtítással, híveid pedig örvendezzenek a jónak!

ÚRisten, ne fordulj el fölkentedtől: gondold arra, hogy milyen kegyelmes voltál szolgálóhoz, Dávidhoz!

Amikor befejezte Salamon az imádkozást, tűz szállt alá az égből, és megemésztette az égőáldozatot és a véresáldozatokat, az ÚR dicsősége pedig betöltötte a templomot.

Ez hasonló a szent sátor felavatásához, amikor a pusztaságban Isten tüze ugyanígy lejött, és felemésztette az áldozatokat, és Isten dicsősége töltötte be a sátrat.

A papok nem tudtak bemenni az ÚR házába, mert az ÚR dicsősége betöltötte az ÚR házát.

Izráel fiai mindnyájan látták, amikor leszállt a tűz és az ÚR dicsősége a templomra, ezért arcukkal a földet érintve letérdeltek a kőpadlóra. Imádták és magasztalták az URat, mert ő jó, és örökké tart szeretete.

Azután a király és az egész nép áldozatot mutatott be az ÚRnak.

Salamon király huszonkétezer marhát és százhuszezer juhot mutatott be véresáldozatul. Így avatta fel az Isten házát a király és az egész nép.

A papok pedig szolgálatba álltak, a lévíták is az ÚR minden hangszerével, amelyeket Dávid király készíttetett, hogy magasztalják az URat, mert örökké tart szeretete. Közben ők előadták Dávid dicséretét, a papok velük szemben trombitáltak, az egész Izráel pedig ott állt.

Fölszentelte Salamon az udvar középső részét az ÚR háza előtt, mert ott készítette el az égőáldozatokat és a hálaáldozatok kövérjét. A rézoltáron ugyanis, amelyet Salamon készíttetett, nem fért el az égőáldozat, az ételáldozat és a kövérje.

Így ünnepelt akkor Salamon hét napig egész Izráellel együtt. Igen sokan gyűltek össze a hamáti úttól fogva Egyiptom patakjáig.

A nyolcadik napon záróünnepet tartottak, mert az oltár fölavatását hét napig végezték, és az ünnep hét napig tartott.

A hetedik hónap huszonharmadik napján hazabocsátotta a népet. Örültek és jókedvűek voltak azért, mert jót cselekedett az ÚR Dáviddal, Salamonnal és népével, Izráellel.

Igy kellene mindig eltávolozzanak az emberek egymás közösségéből: örömmel és jókedvvel az Úr jósága miatt.

Amikor Salamon sikeresen elkészítette az ÚR házát, a királyi palotát és mindazt, amit elkészíttetni szándékozott Salamon az ÚR házában és a maga palotájában,

akkor megjelent az ÚR Salamonnak éjjel, és ezt mondta neki: Meghallgattam imádságodat, és kiválasztottam magamnak ezt a helyet az áldozat házául.

Ha majd bezárom az eget, és nem lesz eső, vagy parancsolok a sáskáknak, hogy leegyék a földet, vagy ha dögvészt bocsátok népemre,

de megalázza magát népem, amelyet az én nevemről neveznek, ha imádkoznak, keresik az én orcámat, és megtérnek gonosz utaikról, én is meghallgatom a mennyből, megbocsátom vétküket, és meggyógyítom országukat.

Isten ezen ígérete válasz Salamon imádságára. Salamon előrelátta, hogy a bűnök miatt a népre baj fog jönni, és ezért kérte Istent, hogy segítse őket, ha megtérnek bűneikből. Isten azt válaszolta, hogy meg fogja hallgatni őket, meg fog bocsájtani és meggyógyítja az országukat. Szerintem ez az egyik legfontosabb ígevers, amelyet ma a mi népünk elé kellene hozni.

Az Egyesült Államokat keresztény nemzetnek tartják, de milyen messze járunk már a valódi kereszténységtől a nemzeti és helyi életünkben. Láthatjuk azokat a bajokat, amelyeket Salamon is előre látott: Isten ítéleteit. Ideje, hogy Isten népe megalázza magát, és az Ő arcát keresse, és ideje, hogy megtérjen a gonoszság útjáról, mert Isten meg fogja hallani, meg fog bocsájtani, és meg fogja gyógyítani az országot ígéretének megfelelően.

Szemem már nyitva van, és fülemmel figyelek az imádságra ezen a helyen.

Kiválasztottam és megszenteltem ezt a házat, azért itt lesz a nevem örökké, itt lesz a szemem és a szívem is mindenkor.

És ha te előttem jársz, ahogyan járt apád, Dávid is, és úgy teszel mindent, ahogyan megparancsoltam, rendelkezéseimet és törvényeimet megtartod,

akkor állandóvá teszem királyi trónodat, ahogyan megígértem apádnak, Dávidnak, mikor ezt mondtam: Nem vesznek ki utódaid, és uralkodnak Izráelben.

Ha azonban elfordultok tőlem, és elhagyjátok rendelkezéseimet és parancsolataimat, amelyeket elétek tártam, ha más isteneket fogtok tisztelni, és azokat imádjátok,

akkor kitépem őket földemből, amelyet nekik adtam, ezt a templomot, amelyet nevemnek szenteltem, elvetem szíнем elől, őket pedig példabeszéd és gúny tárgyává teszem minden nép előtt.

És bármilyen felséges is ez a templom, mégis aki csak elmegy majd mellette, borzadva kérdezi: Miért bánt így az ÚR ezzel az országgal és ezzel a templommal?

És ezt fogják rá felelni: Azért, mert elhagyták az URat, őseik Istenét, aki kihozta őket Egyiptomból, és más istenekhez ragaszkodtak, azokat imádták, és azokat tisztelték. Ezért hozta rájuk mindezt a veszedelmet.

Isten megígérte Salamonnak, hogy ha Őt követi, akkor megtartja a szövetséget, de figyelmeztette, hogy ha Salamon megtagadja Istent, akkor Isten is megtagadja őt, és ez a sok nehézség fog rájuk jönni.

Gyakran, amikor Isten figyelmeztet bennünket egy lehetséges veszéllyel kapcsolatban, nem hisszük el, hogy nekünk valami bajunk történhet az általa említett dologban. Sohasem tagadnám meg, Istenem! De én megtanultam, hogy Isten minden figyelmeztetését komolyan kell vennem, mert rájöttem, hogy sohasem buktam el anélkül, hogy Isten előtte ne figyelmeztetett volna rá. Viszont gyakran történt meg, hogy értelmetlennek láttam a figyelmeztetését.

A Bibliában is Isten mindig azokkal a dolgokkal kapcsolatban figyelmeztette az embereket, amiben később elbuktak. Salamon is itt állt egy ilyen hatalmas Isteni megnyilatkozás után, Isten tüze, Isten felhője jelen van, és Isten mégis arra figyelmezteti őt, hogy Salamon, ne tagadj meg engem. Biztos vagyok benne, hogy Salamon azt mondja a szívében, hogy: Istenem, hogy tagadnám meg Téged, sohasem imádnék más Isteneket, hisz senki sincs hozzád hasonló.

De mi történt Salamonnal? Később megtagadta az Urat, és más isteneket kezdett imádni. Tragikus, hogy pont azt tette meg, amivel kapcsolatban Isten előre figyelmeztette őt. Ez nagyon gyakran történik meg velünk is, ezért nagyon oda kell figyeljünk minden Isten által adott figyelmeztetésre.

Annak a húsz esztendőnek az eltelte után, amíg Salamon az ÚR templomát és a maga palotáját építtette, azokat a városokat is kiépíttette Salamon, amelyeket Hírám adott Salamonnak, és izráélieket telepített oda.

...

Azután fölvitte Salamon a fáraó leányát Dávid városából abba a palotába, amelyet neki építtetett, mert ezt mondta: Ne lakjék a feleségem Izráel királyának, Dávidnak a palotájában, mert szent hely az, mivel oda került az ÚR ládája.

Tudta, hogy ez a nő nem olyan, aki ott lakhatik, de akkor azt is kellett volna tudja, hogy nem kellett volna feleségül vegye el őt.

Akkor égőáldozatokat mutatott be az ÚRnak Salamon, az ÚRnak azon az oltárán, amelyet a csarnok elé építtetett.

Minden napon: a nyugalomnapokon, újholdkor és az évenként háromszor tartandó megszabott ünnepeken, mégpedig a kovásztalan kenyerek ünnepén, a hetek ünnepén és a sátoros ünnepén, annak a napnak az előírása szerint kellett áldozni, ahogyan Mózes parancsolta.

Megállapította apjának, Dávidnak a rendelkezése szerint a papok szolgálati beosztását és a lévíták feladatát, hogy dicséretet énekeljenek, és végezzék szolgálatukat a papok mellett mindennap, annak a napnak az előírása szerint; meg a kapuőrség beosztását az egyes kapuknál, mert így szólt Dávidnak, Isten emberének a parancsa.

Semmiben sem tértek el attól, amit a király parancsolt a papoknak és a lévítáknak, még a kincsek dolgában sem.

Így készült el Salamon minden munkája az ÚR temploma megalapozásától az ÚR temploma teljes befejezéséig.

Akkor elment Salamon Ecjón-Geberbe és Élótba, amelyek a tengerparton voltak Edóm országában.

Hírám ugyanis hajókat küldött neki szolgálival. Ezek a szolgálók ismerték a tengert, és Salamon szolgálival együtt eljutottak Ófírba. Hoztak onnan négyszázötven talentum aranyat, és Salamon királynak vitték.

Sába királynője hallotta Salamon hírét, azért eljött, hogy próbára tegye Salamont találós kérdésekkel. Megérkezett Jeruzsálembe Salamonhoz igen tekintélyes kísérettel és tevékkel, amelyek balzsamot, töméntelen aranyat meg drágakövet hoztak. Beszélt vele mindenről, amit kigondolt.

De Salamon megfelelt minden szavára. Nem volt egyetlen olyan rejtélyes szó sem, amelyikre Salamon ne tudott volna megfelelni.

Amikor Sába királynője látta Salamon bölcsességét és a palotát, amelyet építtetett, az asztalán levő ételeket, az udvari emberek ülésrendjét, a felszolgálók magatartását és öltözetét, a pohárnokokat és azok öltözetét, továbbá a följáróját, amelyen az ÚR házába szokott följárni, még a lélegzete is elállt.

És ezt mondta a királynak: Igaz volt, amit országomban hallottam dolgaidról és bölcsességedről, de nem hittem azoknak a beszédeknek, míg el nem jöttem, és saját szememmel meg nem láttam. Nekem még a felét sem mondták el nagy bölcsességednek. Felülmúlod azt a hírt, amelyet hallottam rólad.

Az 1Királyok 5.-ik fejezetében olvashatunk arról, hogy mit ettek Salamon házában:

Salamon udvarának ennyi élelemre volt szüksége naponként: harminc kór finomlisztre és hatvan kór kenyérlisztre,

tíz hizlalt marhára, húsz sovány marhára és száz juhra, a szarvasokon, gazellákon, őzeken és hizlalt szárnyasokon kívül.

Sába királynője így folytatja:

Boldogok az embereid, és boldogok azok a szolgák, akik állandóan előtted állnak, és hallgatják bölcs szavaidat!

Áldott legyen Istened, az ÚR, aki kedvét lelte benned, és trónjára emelt, az ÚRnak, a te Istenednek a királyaként! Mivel Istened szereti Izráelt, és fenn akarja tartani örökké, azért tett királyukká, hogy jogot és igazságot szolgáltatass.

Azután adott a királynak százhusz talentum aranyat és igen sok balzsamot meg drágakövet. Nem volt ahhoz fogható balzsam, mint amelyet Sába királynője adott Salamon királynak.

Hírám szolgálai meg Salamon szolgálai, akik aranyat hoztak Ófírból, hoztak ébenfát és drágaköveket is.

A király az ébenfából lépcsőket készíttetett az ÚR házába és a királyi palotába, az énekeseknek pedig citerákat és lantokat. Nem is láttak ilyet azelőtt Júda országában.

Salamon király is adott Sába királynőjének mindent, ami megtetszett neki és amit csak kért, de mást, mint amit ő hozott a királynak. Azután visszatért országába szolgálival együtt.

Annak az aranynak a súlya, amely Salamonhoz egy évben befolyt, hatszázhatvanhat talentum volt, azon kívül, amit az árusok és a kereskedők hoztak. Az arab királyok és a birodalom helytartói is hoztak aranyat és ezüstöt Salamonnak.

Csináltatott Salamon király kétszáz hosszú pajzsot vert aranyból; mindegyik hosszú pajzshoz hatszáz sekel vert aranyat használtak fel.

Továbbá háromszáz kerek pajzsot vert aranyból, mindegyik kerek pajzshoz három mina aranyat használtak fel. Ezeket a király a Libánon-erdő palotába helyezte el.

Csináltatott a király egy nagy elefántcsont trónt, és bevonatta színarannyal.

Hat lépcsője volt a trónnak, és aranyzsámoly volt a trónhoz erősítve. Az ülőhely két oldalán karjai voltak, és két orozslánalak állt a karok mellett.

Tizenkét orozslánalak állt a hat lépcső mindkét oldalán. Nem csináltak ilyet egyetlen országban sem.

Salamon király minden ivóedénye aranyból volt, a Libánon-erdő palota minden edénye is tiszta aranyból volt. Az ezüstöt semmire sem becsülték Salamon idejében.

Mert a király hajói Tarsísban jártak Hírám szolgálival együtt. Háromévenként egyszer érkeztek vissza a Tarsís-hajók, és hoztak aranyat, ezüstöt, elefántcsontot, majmokat és pávákat.

Salamon király nagyobb volt a föld minden királyánál gazdagságban és bölcsességben.

És a föld minden királya igyekezett Salamonhoz eljutni, hogy hallhassák bölcsességét, amelyet Isten adott a szívébe.

Mindegyik hozott ajándékot: arany- és ezüstitárgyakat, díszes ruhákat és fegyvereket, balzsamot, megllovakat és öszvéreket. Így volt ez évről évre.

Salamonnak voltak négyezer lovat és harci kocsit befogadó istállói, és volt tizenkétezer lovasa. Ezeket a harci kocsik városaiban és Jeruzsálemben, a király mellett helyezte el.

Így uralkodott minden király felett az Eufrátesztől a filiszteusok földjéig és Egyiptom határáig.

A király elérte, hogy annyi lett Jeruzsálemben az ezüst, mint a kő, és annyi lett a cédrus, mint amennyi a vadfügefa az alföldön.

Salamonnak Egyiptomból és egyéb országokból szállították a lovakat.

Salamon egyéb dolgai elejétől végig meg vannak írva Nátán próféta történetében, a silói Ahijjá próféciájában és Jedó látnoknak Jeroboámról, Nebát fiáról írt látomásaiban.

Salamon negyven évig uralkodott Jeruzsálemben egész Izráelen.

Azután Salamon pihenni tért őseihez, és eltemették apjának, Dávidnak a városában. Utána fia, Roboám lett a király.

Igy ér véget Salamon uralkodása, és ekkor a királyság a virágkorának csúcsára érkezett, de elképesztő, hogy milyen gyorsan jutott el a csúcstról a mélységbe. Minden kincsek, aranyak hamarosan elvesznek, és a hatalmas dicsőség elképesztő gyorsasággal múlt el, még Salamon fiának sem jutott belőle. A fia trónralépése előtt már kettészakadt a királyság, és nagyon meggyengült.

88 perc